

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 33D/11/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200083
Dátum vydania rozhodnutia: 3. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200083.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., sudcov Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa) a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a prísediacich sudcov Mgr. Heleny Kríkovej a Mgr. Igora Palšu, v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenému: Q.. Q. H., B. Z., B. B. Z. Ú. N. X, XXX XX R. V., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 veta prvá a § 220 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, na ústnom pojednávaní dňa 3. apríla 2023, takto

r o z h o d o l :

I.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „Disciplinárny súdny poriadok“) disciplinárne obvineného

Q.. Q.N. H.
súdny exekútor
so sídlom Exekútorského úradu N. X,XXX XX R. V.

uznáva vinným, že

v exekučnom konaní sp. zn. EX 274/2014 na základe exekučného príkazu č. EX 274/2014-28 zo dňa 14.11.2014 na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke vymáhal odmenu exekútora za zriadenie exekučných záložných práv vo výške 2.754,77 eura bez toho, aby upovedomil účastníkov exekučného konania o ďalších trovách exekučného konania a to až do dňa 29.12.2020

t e d a

porušil svoju povinnosť podľa § 202 ods. 1 zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej ako „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31.03.2017

čím spáchal

disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku

za to sa mu ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.11.2021, a to peňažná pokuta vo výške 200 Eur.

II.

Disciplinárne obvinený sa podľa § 34 ods. 2 písm. b) Disciplinárneho súdneho poriadku oslobodzuje spod disciplinárneho návrhu za skutok, ktorého sa mal dopustiť tým, že zriadil exekučné záložné práva na 83 nehnuteľnostiach vo vlastníctve povinného odo dňa 08.04.2014, kedy vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučných záložných práv, a to až do dňa 08.01.2021, kedy listom požiadal Okresný úrad Stará Ľubovňa, katastrálny odbor o ich zrušenie, pričom výška vymáhanej pohľadávky bez exekučných trov predstavovala sumu vo výške 925,87 eura, pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

III.

Podľa § 38 ods. 2 Disciplinárneho súdneho poriadku je disciplinárne obvinený Q.. Q. H., súdny exekútor, povinný nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- €, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

I.

Disciplinárny návrh

1. Návrhom na začatie disciplinárneho konania (ďalej len „disciplinárny návrh“), doručeným Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší správny súd“ alebo „disciplinárny súd“) dňa 06.05.2022, inicioval minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „minister spravodlivosti“) podľa § 17 písm. a) zákona č. 432/2021 Z. z. o Disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení ďalších zákonov (disciplinárny súdny poriadok - ďalej len „DSP“) disciplinárne konanie proti Q.. Q. H., súdnemu exekútorovi, so sídlom Exekútorského úradu N.Š. X, XXX XX R. V. (ďalej aj ako „exekútor“ alebo „disciplinárne obvinený“).

2. Návrh vo veci odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený:

„v exekučnom konaní EX 274/2014, vedenom v prospech oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. proti povinnému Milan Víra -BEACON (ďalej tiež „povinný“) o vymoženie 875,87 eura s príslušenstvom

v bode I) zriadil exekučné záložné práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve povinného odo dňa 08.04.2014, kedy vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučných záložných práv, a to až do dňa 08.01.2021, kedy listom požiadal Okresný úrad Stará Ľubovňa, katastrálny odbor o ich zrušenie, pričom výška vymáhanej pohľadávky bez exekučných trov predstavovala sumu vo výške 925,87 eura,

v bode II) po tom, čo vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti (83) vo vlastníctve povinného zo dňa 08.04.2014, neupovedomil účastníkov exekučného konania o ďalších trovách exekučného konania, a to až do dňa 30.12.2020, kedy vydal

konečné vyúčtovanie exekučného konania, v ktorom si vyúčtoval odmenu za zriadenie exekučných záložných práv vo výške 2.754,77 eura.“

3. Navrhovateľ podal disciplinárny návrh na základe sťažnosti povinného - Milan VIRA -BEACON, proti nezákonnému postupu súdneho exekútora, ktorá bola navrhovateľovi doručená dňa 10. 5. 2021. Podaný návrh odôvodnil tým, že disciplinárne obvinený na tomto skutkovom základe zavinene porušil povinnosti súdneho exekútora, keď porušil povinnosť v zmysle § 61b ods. 1 Exekučného poriadku, pretože vzhľadom k vymáhanej pohľadávke viedol exekučné konanie zjavne neprimerane, a to v období od 09.04.2014 do 07.01.2021, t.j. v trvaní 6 rokov, 8 mesiacov a 29 dní a v bode II porušil povinnosť v zmysle § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v období od 09.04.2014 do 29.12.2020, t.j. v trvaní 6 rokov, 8 mesiacov a 20 dní. Vychádzajúc z uvedeného minister spravodlivosti navrhol disciplinárne obvineného uznať za vinného zo spáchania závažných disciplinárnych previnení podľa § 220 ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku a § 220 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku a navrhol mu uložiť disciplinárne opatrenie v zmysle § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku, a to konkrétne peňažnú pokutu vo výške 3.000,- €.

4. Navrhovateľ si v nadväznosti na podnet povinného v exekučnom konaní vyžiadal podľa § 8 ods. 3 a 4 Exekučného poriadku exekučný spis sp. zn. EX 274/2014, a vyjadrenie disciplinárne obvineného k tvrdeniam uvedeným v podnete povinného v exekučnom konaní. Z exekučného spisu navrhovateľ zistil, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol exekútorovi doručený dňa 10.02.2014 a Okresný súd Stará Ľubovňa vydal disciplinárne obvinenému poverenie na vykonanie exekúcie 18.02.2014. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené 07.03.2014. Disciplinárne obvinený vydal dňa 27.02.2014 upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučných záložných práv na nehnuteľnostiach vo vlastníctve povinného, ktoré bolo povinnému doručené dňa 07.03.2014. Súdny exekútor následne dňa 08.04.2014 vydal exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach (ďalej len „exekučný príkaz zo dňa 8. apríla 2014“), ktorý bol povinnému doručený dňa 11.04.2014. Dňa 14.11.2014 vydal súdny exekútor príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného v banke a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného v banke. Z exekučného spisu mal navrhovateľ tiež za preukázané, že súdny exekútor následne vymohol exekučnú pohľadávku spolu s príslušenstvom prostredníctvom exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Dňa 30.12.2020 vyhotovil konečné vyúčtovanie s tým, že v exekučnom konaní vymohol celkovo sumu vo výške 4.488,21 €. Z tohto výška exekučných trov predstavovala sumu 3.562,34 € a suma 2.754,77 € tvorila odmenu súdneho exekútora za zriadenie exekučných záložných práv na 83 nehnuteľnostiach povinného. Exekútor povinnému vystavil faktúru č. 2020/5459, ktorou vyúčtoval exekučné trovy v sume 3.562,34 €. Povinný exekučné trovy uhradil 29.12.2020.

5. Vychádzajúc z uvedeného dospel navrhovateľ k názoru, že súdny exekútor vykonával exekúciu nad rámec potrebný pre vymoženie exekučného titulu v sume 925,87 € tým, že zriadil exekučné záložné právo na 83 nehnuteľnostiach povinného, medzi ktorými boli dva rodinné domy. Súdny exekútor je podľa názoru navrhovateľa viazaný výškou priznaného exekučného titulu a musí rešpektovať princíp primeranosti už pri samotnom výbere spôsobu vykonania exekúcie, ako aj pri zabezpečení majetku (viď. rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1S/36/2016 zo dňa 05.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 23S/34/2019 zo dňa 18.09.2019).

6. K argumentácii disciplinárne obvineného ohľadom ohrozenia vymožitelnosti pohľadávky v konaní sp. zn. EX 274/2014 z dôvodu existencie iných exekučných konaní (16) navrhovateľ akcentoval, že exekútor mal zisťovať výšku pohľadávok vymáhaných v iných exekúciách. Z exekučného spisu takýto úkon smerujúci k overeniu domnienok exekútora nevyplýval. Naopak, k zriadeniu exekučných záložných práv na nehnuteľnostiach pristúpil disciplinárne obvinený en bloc bez toho, aby sa zaoberal reálnym vplyvom iných exekučných konaní na vymožitelnosť pohľadávky, pričom pochybenia sa dopustil v období od 09.04.2014 do 07.01.2021, a teda 6 rokov, 8 mesiacov a 29 dní. Zriadenie exekučných záložných práv bolo neprimerané tiež z dôvodu, že od roku 2018 sa vykonávala exekúcia prikázaním pohľadávky z účtu v banke, a týmto spôsobom bola pohľadávka vymožená.

7. Ďalšie disciplinárne previnenie podľa navrhovateľa spočívalo v tom, že súdny exekútor po vydaní exekučného príkazu zo dňa 08.04.2014 nevydal upovedomenie o ďalších trovách exekúcie v zmysle § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017. Hoci disciplinárne obvinený povinnému vznik exekučných trov oznámil v exekučnom príkaze doručenom dňa 26. novembra 2014, navrhovateľ pripomenul, že význam upovedomenia o ďalších trovách exekúcie spočíva v možnosti účastníkov namietat' výšku ďalších trov exekúcie. Exekučný príkaz podanie opravného prostriedku nepripúšťa a nemožno ho preto považovať za úkon v zmysle § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017. Exekútor si exekučné trovy súvisiace so zriadením záložných práv uplatnil v konečnom vyúčtovaní zo dňa 30.12.2022, a preto vystavil faktúru č. 2020/5459. K vydaniu upovedomenia o ďalších trovách exekúcie mohol pristúpiť do vydania konečného vyúčtovania, čo však neurobil. Účastníkom konania tak zmaril možnosť brániť sa proti vzniknutým trovám exekúcie v súlade s § 202 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v období od 09.04.2014 do 29.12.2020, a teda v trvaní 6 rokov, 8 mesiacov a 20 dní.

8. Navrhovateľ obidve pochybenia považoval za skutky trvaceho charakteru. Tento záver vysvetlil úvahou, že v rámci prvého skutku exekútor viedol exekučné konanie neprimerane k výške pohľadávky - udržiaval protiprávny stav - od zriadenia exekučných záložných práv do ich zrušenia. V prípade druhého pochybenia bolo povinnosťou súdneho exekútora od momentu vzniku ďalších trov exekúcie vo výške 2.754,77 €, vydaním exekučného príkazu, pristúpiť k upovedomeniu povinného a oprávneného o vzniku ďalších trov - udržiaval protiprávny stav - do vydania konečného vyúčtovania dňa 30.12.2020.

9. Pri navrhovanom disciplinárnom opatrení navrhovateľ vychádzal z toho, že v dôsledku namietaného postupu súdneho exekútora došlo k nepomerne veľkému obmedzeniu vlastníckeho práva povinného k 83 nehnuteľnostiam, a to v trvaní viac ako šiestich rokov, resp. v druhom prípade k znemožneniu bránenia sa účastníkov exekučného konania voči ďalším trovám exekúcie vo výške 2.754,77 €. Vzhľadom k dôsledkom považoval uvedené pochybenia súdneho exekútora za závažné. Poukázal tiež na spôsob, akým sa súdny exekútor disciplinárnych previnení dopustil. Súdny exekútor ako osoba s právnickým vzdelaním a dlhoročnými skúsenosťami (vymenovaný dňa 20.08.1996) vedel o tom, že musí exekučné konanie viesť v primeranej miere k výške vymáhanej pohľadávky, resp. že musí upovedomiť účastníkov konania o vzniku ďalších trov exekúcie, inak dôjde k porušeniu Exekučného poriadku. V tomto ohľade, v období od 09.04.2014 do 29.12.2020, resp. 07.01.2021, konštatoval priamy úmysel súdneho exekútora a skutočnosť považoval za priťažujúcu okolnosť na strane súdneho exekútora. Považoval preto za vhodné uloženie disciplinárneho opatrenia - peňaznej pokuty vo výške 3.000 €, v záujme naplnenia represívnej funkcie sankcie. Ide o zásah do majetkovej sféry súdneho exekútora, ktorý môže viesť k náprave jeho konania do budúcnosti, a teda naplniť tiež výchovnú a preventívnu funkciu disciplinárneho opatrenia. Navrhovateľ vychádzal z výšky exekučných trov (2.754,77 €), vzniknutých v dôsledku neprimeraného postupu súdneho exekútora v súvislosti s exekučnými záložnými právami k nehnuteľnostiam.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvineného

10. Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu (doručenému disciplinárnemu súdu dňa 01.06.2022) vo vzťahu ku skutku I disciplinárneho návrhu skonštatoval, že zriadenie exekučného záložného práva na všetkých nehnuteľnostiach povinného nepovažuje za zjavne neprimerané vedenie exekúcie vzhľadom k vymáhanej pohľadávke, nad rámec stanovený v § 61b Exekučného poriadku. Z logického výkladu § 61b ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že exekúciu nie je možné vykonať zrážkami zo mzdy, zrážkami z účtu v banke a speňažením hnutel'ných vecí nad rámec vymáhanej pohľadávky, výnimku predstavuje predaj hnutel'ných vecí a nehnuteľností, ktoré sa nedajú rozdeliť.

11. Ďalej tvrdil, že výkonom exekúcie zriadením exekučného záložného práva sa zriaďuje len zabezpečenie pohľadávky oprávneného, ale majetok sa nespeňažuje. Zriadenie záložného práva na všetkých nehnuteľnostiach považoval za potrebné, pretože sa voči povinnému viedlo pred touto exekúciou 16 exekučných konaní a v týchto predchádzajúcich exekučných konaniach mohli exekútori

vykonať exekúciu predajom nehnuteľností. Ak by výťažok z predaja nehnuteľností bol vyšší ako vymáhaná pohľadávka, mohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky oprávneného v exekučnom konaní podľa poradia vzniku záložného práva. Pri zriaďovaní exekučného záložného práva však nepoznal hodnotu založených nehnuteľností ani výšku vymáhaných pohľadávok v iných exekučných konaniach. Poukázal tiež na skutočnosť, že podľa § 32 ods. 1 Exekučného poriadku má exekútor a jeho zamestnanci povinnosť mlčanlivosti k všetkým skutočnostiam, o ktorých sa dozvedel pri výkone činnosti podľa Exekučného poriadku. Výnimku z mlčanlivosti vo vzťahu k iným súdnym exekútorom Exekučný poriadok neupravuje.

12. Disciplinárne obvinený spochybnil tiež kvalifikáciu vytýkaného pochybenia ako trvajúceho deliktu. Výkon exekúcie zriadením exekučného záložného práva je dokonaný vydaním exekučného príkazu na zriadenie záložného práva. Trvanie záložného práva do uspokojenia zabezpečenej pohľadávky neznamena, že ide o trvajúce pochybenie. Tvrdené porušenie povinností exekútorom by bolo dokonané dňom vydania exekučného príkazu, t.j. 08.04.2014, kedy bolo zriadené exekučné záložné právo. Keďže od tohto dňa uplynula 3-ročná objektívna lehota, disciplinárny návrh podľa názoru disciplinárne obvineného nebolo možné podať. Upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučných záložných práv na nehnuteľnostiach bolo povinnému doručené dňa 07.03.2014. Povinný napriek poučeniu námietky proti upovedomeniu nepodal. Z tohto dôvodu, po uplynutí lehoty na podanie námietok, vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučných záložných práv, a teda exekúcia týmto spôsobom bola vykonaná dňa 08.04.2014. Samotné exekučné záložné práva zanikli uspokojením vymáhanej pohľadávky.

13. Disciplinárne obvinený vo vzťahu ku skutku II. disciplinárneho návrhu uznal porušenie povinností v zmysle § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, spočívajúce v nevydaní upovedomenia o ďalších trovách exekúcie, vniknutých zriadením exekučného záložného práva. K pochybeniu podľa disciplinárne obvineného došlo na strane zamestnankyne úradu disciplinárne obvineného, ktorá bola na úrade zamestnaná v tom čase relatívne krátko. Išlo o nedbanlivostné konanie pracovníčky úradu, nešlo však o úmyselné konanie. Bezprostredne po zistení, že nebolo vydané upovedomenie o ďalších trovách, požiadal disciplinárne obvinený povinného o oznámenie čísla účtu, na ktorý dňa 24.08.2021, vrátil sumu 2.754,77 € + 20% DPH, celkovo teda sumu 3.305,72 €.

14. V ďalšej časti vyjadrenia zaujal názor, že hoci jeho pochybenie môže byť posúdené ako disciplinárny delikt - zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, nemožno ho kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie v zmysle § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Nešlo totiž o opakované pochybenie a po zistení pochybenia boli neoprávnené zaúčtované trovy povinnému bezodkladne vrátené. Vzhľadom na tieto skutočnosti považoval navrhované posúdenie skutkov ako závažných disciplinárnych previnení za príliš prísne, rovnako ako navrhovanú sankciu a zdôraznil, že je potrebné zohľadniť tiež skutočnosť, že doposiaľ nebol disciplinárne trestaný.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom

15. V rámci predbežného šetrenia disciplinárny senát požiadal:

- a. o pripojenie exekútorského spisu EX 274/2014 (ďalej len „exekútorský spis“), ktorý bol disciplinárnemu senátu doručený dňa 24.11.2022,
- b. o vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti týkajúce sa disciplinárne obvineného, jeho uvedenia do funkcie a disciplinárnych konaní vedených (ukončených) vo vzťahu k disciplinárne obvinenému.

16. Predsedníčka disciplinárneho senátu nariadila vo veci na deň 01.12.2022 o 09.30 hod. ústne pojednávanie. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo doručené disciplinárne obvinenému, prezidentovi Slovenskej komory exekútorov a ministromi spravodlivosti dňa 25.10.2022.

17. Disciplinárny senát pred ústnym pojednávaním skúmal, či disciplinárny návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel pritom k záveru, že návrh bol podaný oprávnenou osobou (§ 17 písm.

a) DSP), obsahuje zákonom ustanovené náležitosti (§ 19 ods. 1, ods. 2 DSP) a vo vzťahu k skutkom, vymedzeným v bode I. a II. v skutkovej vete neboli zistené predpoklady pre zastavenie alebo prerušenie disciplinárneho konania.

18. Na nariadenom pojednávaní vyjadrili tak disciplinárne obvinený, ako aj zástupca navrhovateľa vôľu rokovať o dohode o vine a disciplinárnom opatrení. Za účelom týchto rokovaní a doručenia návrhu znenia dohody o vine a disciplinárnom opatrení bolo pojednávanie odročené. Disciplinárne obvinený podaním zo dňa 20.12.2022 neprijal návrh dohody o vine a disciplinárnom opatrení a požadoval spravodlivé prejednanie jeho veci pred najvyšším správny súdom.

19. Predsedníčka disciplinárneho senátu nariadila v predmetnej veci ďalší termín ústneho pojednávania na 03.04.2023 o 09.30 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo doručené disciplinárne obvinenému, ministrom spravodlivosti dňa 15.03.2023 a prezidentovi Slovenskej komory exekútorov dňa 17.03.2023.

IV.

Ústne pojednávanie vo veci, dokazovanie a záverečné reči

20. Ústne pojednávanie sa vo veci uskutočnilo dňa 03.04.2023 o 09.30 hod., a tohto sa zúčastnil zástupca navrhovateľa a disciplinárne obvinený.

21. Navrhovateľ predniesol disciplinárny návrh zhodne s jeho písomným vyhotovením. Disciplinárne obvinený v rámci svojej výpovede v nadväznosti na disciplinárny návrh v podstatnom zotrval na argumentoch uvedených v jeho písomnom vyjadrení zhrnutom v bodoch 10 až 14 tohto rozsudku.

22. Disciplinárny senát vykonal na ústnom pojednávaní dokazovanie prečítaním listín:

- návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 06.02.2014 (č.l. 1 exekútorského spisu),
- poverenie č. 5710 Okresného súdu Stará Ľubovňa doručené disciplinárne obvinenému 21.02.2014 (č.l. 4 exekútorského spisu),
- upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 27.02.2014 (č.l. 8 až 10 exekútorského spisu),
- exekučný príkaz zo dňa 08.04.2014 (č.l. 22 exekútorského spisu),
- príkaz na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 14.11.2014 (č.l. 27 exekútorského spisu),
- exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 14.11.2014 (č.l. 28 exekútorského spisu),
- konečné vyúčtovanie zo dňa 30.12.2020 (č.l. 46 exekútorského spisu),
- vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 30.12.2020 (č.l. 47 exekútorského spisu),
- žiadosť o výmaz poznámky o exekučnom záložnom práve z dôvodu ukončenia exekúcie vymožením pohľadávky zo dňa 08.01.2021 adresovaná Okresnému úradu Stará Ľubovňa, katastrálny odbor (č.l. 50 exekútorského spisu),
- oznámenie o vrátení odmeny za zriadenie exekučného záložného práva zo dňa 24.08.2021 (č.l. 59 exekútorského spisu),
- disciplinárny návrh (č.l. 1 disciplinárneho spisu),
- sťažnosť proti nezákonnému postupu súdneho exekútora zo dňa 20.04.2021 (č.l. 9 disciplinárneho spisu),
- vyjadrenie disciplinárne obvineného k exekučnému konaniu zo dňa 16.04.2021 (č.l. 13 disciplinárneho spisu),
- výzva na opravu vyúčtovania a vrátenie neoprávnenej sumy zo dňa 27.01.2021 (č.l. 14 disciplinárneho spisu),
- vyjadrenie disciplinárne obvineného k sťažnosti zo dňa 01.06.2021 (č.l. 15 disciplinárneho spisu),
- vyjadrenie disciplinárne obvineného k disciplinárnemu návrhu (č.l. 44 disciplinárneho spisu).

23. Z vykonaného dokazovania bezrozporne vyplýva (výrok II.), že disciplinárne obvinený v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 274/2014 po vydaní exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zriadením exekučných záložných práv zo dňa 08.04.2014 nevydal upovedomenie o ďalších

trovách exekúcie v zmysle § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017. Vznik a výšku týchto trov v predmetnom exekučnom príkaze oznámil.

24. Rovnako tiež z vykonaného dokazovania vyplýva, že disciplinárne obvinený vydal v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 274/2014 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zo dňa 08.04.2014, ktorým zriadil exekučné záložné právo na 83 nehnuteľností vo vlastníctve povinného v exekučnom konaní, a to pri vymáhaní pohľadávky v sume 925,87 € (875,87 € pohľadávka a 50 € trovy súdneho konania) bez trov exekúcie (výrok I.).

25. Disciplinárne obvinený a navrhovateľ nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

26. Navrhovateľ vo svojej záverečnej reči nad rámec disciplinárneho návrhu poukázal na skutočnosť, že podľa § 64 Exekučného poriadku spôsob vykonania exekúcie určuje exekútor tak, aby bol primeraný vymáhanej povinnosti, a aby hodnota zabezpečovaného majetku zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti. Rovnako tiež poukázal na skutočnosť, že vrátenie trov za zriadenie exekučného záložného práva povinnému nič nemení na tom, že skutok vymedzený v bode II. sa stal tak, ako bolo uvedené v disciplinárnom návrhu.

27. Disciplinárne obvinený vo svojej záverečnej reči uviedol, že podľa jeho názoru v časti skutku vymedzeného v bode I. disciplinárneho návrhu neporušil Exekučný poriadok. Povinnému nebol zexekvovaný majetok vo vyššej hodnote ako bola exekvovaná pohľadávka. Zriadenie exekučného záložného práva nemožno považovať za vykonanie exekúcie, ide o zabezpečovací prvok. V časti skutku vymedzeného v bode II. disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinený priznal, že nevydal upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, na ktoré mal podľa v tom čase platného právneho stavu povinnosť. Podľa jeho názoru však ide o procesné pochybenie, ktoré priznal a ktoré by nemalo byť posúdené ako disciplinárne previnenie. Odmenu za zriadenie exekučného záložného práva pritom v tejto časti v plnom rozsahu vrátil povinnému. Ak by predseda disciplinárny senát dospel k záveru, že ide o disciplinárne previnenie, disciplinárne obvinený žiadal čo najnižší trest, keďže ako exekútor má problém po finančnej stránke udržať chod exekútorského úradu (v roku 2022 podľa účtovníctva a daňového priznania vykázal stratu cca 5.000 €).

28. V poslednom slove disciplinárne obvinený opakovane zdôraznil, že v časti skutku uvedeného v bode II. disciplinárneho návrhu došlo len k procesnému pochybeniu, ktoré sa snažil napraviť tak, aby nikoho nepoškodil a finančné prostriedky povinnému vrátil. Dal do pozornosti tiež zmenu právnej úpravy s tým, že podľa aktuálnej právnej úpravy patrí odmena za zriadenie exekútorského záložného práva exekútorovi len pri realizácii predaja nehnuteľnosti.

V.

Právne posúdenie

29. Predmetom posúdenia disciplinárneho senátu v predmetnej veci bolo, či disciplinárne obvinený spáchal skutky uvedené v bode I. a II. disciplinárneho návrhu, a či tieto predstavujú disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného exekútora.

30. Ku skutkovým zisteniam treba poznamenať, že podľa § 278 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP môže najvyšší správny súd v disciplinárnom konaní rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v disciplinárnom návrhu. Judikatúra v tejto súvislosti už zdôraznila, že pri posudzovaní toho, čo tvorí skutok v zmysle uvedeného ustanovenia, nie je vždy rozhodujúci jeho doslovný opis v skutkovej vete obžaloby (disciplinárnom návrhu). Podstata skutku je totiž určená účasťou obvineného na určitej (trestne) stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska (trestného) práva hmotného. Podstata skutku zostáva zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania alebo následku (porov. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 8Tz 207/95, judikát R 9/1997). Neskoršia judikatúra tieto závery spresnila v tom zmysle, že totožnosť skutku je zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri

rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach. Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobnom návrhu (disciplinárnom návrhu) a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súd totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti v obžalobe neuvedené alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávnymi, alebo že sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (porov. uznesenie najvyššieho súdu 1TdoV 19/2011).

31. Uvedené závery možno podľa najvyššieho správneho súdu aplikovať aj v disciplinárnom konaní a pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti exekútorov, pri ktorej § 222c Exekučného poriadku odkazuje na primerané použitie prvej časti Trestného zákona. Ani najvyšší správny súd tak nie je doslovne viazaný formuláciou skutkovej vety (opisu skutku) v disciplinárnom návrhu, ale môže k nemu po vykonanom dokazovaní pripojiť nové skutočnosti, ktoré v návrhu neboli uvedené, alebo vynechať skutočnosti, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Podstatné je, aby zostala zachovaná totožnosť skutku vo vyššie vymedzenom význame. Najvyšší správny súd tak posúdil zistený skutkový stav s ohľadom na tieto všeobecné východiská.

V.A

Výrok I (skutok II disciplinárneho návrhu)

32. Podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.

33. Podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. Závažným disciplinárnym previnením je aj nezaplatenie právoplatne uloženej peňažnej pokuty podľa § 221 ods. 1 a 2 v lehote určenej v rozhodnutí.

34. Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslí odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslí len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslí ich výšku.

35. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak počas vykonávania exekúcie vzniknú ďalšie trovy exekúcie, upovedomí o nich exekútor oprávneného a povinného.

36. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 proti ďalším trovám môže vzniesť u exekútora účastník konania námietky do 14 dní od doručenia upovedomenia podľa odseku 1. O týchto námietkach rozhoduje súd. Proti rozhodnutiu súdu o námietkach nie je prípustné odvolanie.

37. Podľa § 202 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 rozhodnutie súdu o námietkach proti ďalším trovám exekúcie sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

38. Disciplinárny senát v prvom rade posudzoval skutok vymedzený navrhovateľom v bode II. jeho disciplinárneho návrhu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, pričom tieto skutočnosti nepopiera ani disciplinárne obvinený, že ako súdny exekútor vo veci sp. zn. EX 274/2014 v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 27.02.2014 vyčíslil predbežné trovy exekúcie ako „odmena exekútora vo výške 20% z vymoženej pohľadávky vo výške 185,50 EUR + 20% DPH a predbežné hotové výdavky vo výške 166,- EUR + 20% DPH.“ V nadväznosti na úkony vykonané v exekučnom konaní (zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť) však došlo v priebehu exekučného konania k zvýšeniu trov exekúcie vznikom nových trov exekúcie. Disciplinárne obvinený pritom v predmetnej veci nepostupoval podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 a nevydal upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, pričom ďalšie trovy exekúcie vyčíslil iba v exekučnom príkaze na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zo dňa 08.04.2014 v sume „odmena vo výške 20 % z vymoženej pohľadávky 185,50 EUR + DPH, odmeny v súlade s § 6 vyhl. č. 288/1995 Zb. vo výške 2.754,77 EUR + DPH a hotových výdavkov vo výške 21,57 EUR + DPH.“ A následne vydal príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky oba zo dňa 14.11.2014, ktorými vymáhal aj zvýšenú sumu trov exekúcie o ďalšie trovy exekúcie, a to až do dňa 29.12.2020, kedy došlo k vymoženiu exekvovaných pohľadávok a súvisiacich trov exekúcie.

39. Vzhľadom na to, že proti exekučnému príkazu na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva nie je možné podať opravný prostriedok a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, námietky proti ďalším trovám môže účastník vzniesť, vydanie exekučného príkazu s vyčíslením ďalších trov konania nie je možné považovať za upovedomenie o ďalších trovách exekúcie. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený nevydal samostatné upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, proti ktorému by účastník mohol podať námietky, porušil tak svoju povinnosť stanovenú v § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017. Následne, ak disciplinárne obvinený bez účinného a riadneho upovedomenia o ďalších trovách exekúcie, tieto prostredníctvom exekučného príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 14.11.2014 začal od povinného vymáhať a tento vykonávať, došlo zo strany disciplinárne obvineného k porušeniu § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, a teda k porušeniu zákonnej povinnosti súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti. Porušenie tejto povinnosti priznal aj disciplinárne obvinený.

40. Skutok disciplinárne obvineného vyhodnotil disciplinárny senát ako skutok trváci z toho dôvodu, že disciplinárne obvinený odo dňa 14.11.2014, kedy vydal exekučný príkaz č. EX 274/2014-28 zo dňa 14.11.2014 na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, vymáhal od povinného aj ďalšie trovy exekúcie vo výške 2.754,77 € bez toho, aby o nich účinne upovedomil účastníkov exekučného konania. Tieto trovy vymáhal až do dňa 29.12.2020, keby došlo k zrazeniu poslednej úhrady z účtu povinného, teda až do tohto dňa udržiaval protiprávny stav, kedy vymáhal sumu, na ktorú nemal právny nárok. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 má účastník konania právo podať proti tzv. ďalším trovám exekúcie námietky, pričom v prípade podania námietok je rozhodnutie súdu o námietkach vykonateľné až doručením exekútorovi (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017). Rovnako analogicky, ak by aj účastník námietky nepodal, upovedomenie o ďalších trovách môže byť vykonateľné až v prípade uplynutia lehoty na podanie námietok. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený upovedomenie o ďalších trovách nevydal a proti exekučnému príkazu, v ktorom síce trovy boli uvedené, nebolo možné podať námietky, nemal vykonateľný exekučný titul na vymáhanie ďalších trov exekúcie vo výške 2.754,77 €.

41. Disciplinárny senát posudzoval okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu predmetnej povinnosti, teda vysvetlenie disciplinárne obvineného, že ide o administratívne pochybenie jeho novej zamestnankyne. V tomto smere však dáva disciplinárny senát do pozornosti, že je to práve exekútor, kto je štátom určený a splnomocnený na výkon exekučnej činnosti (§ 2 ods. 1 Exekučného poriadku), pričom tento tiež riadi činnosť celého exekútorského úradu a jeho zamestnancov (§ 6 ods. 1 Exekučného poriadku). Exekútor pritom zodpovedá za svojich zamestnancov a ich činnosť (§ 33 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a § 29 ods. 1 a § 31 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017). Zanedbanie dozoru a dohľadu exekútora nad činnosťou

jeho zamestnancov v exekučnom úrade pri výkone jednotlivých úkonov exekučnej činnosti, za ktorú zodpovedá priamo exekútor, nepredstavuje okolnosť, ktorá by zbavovala exekútora jeho zodpovednosti. Preto je potrebné uviesť, že z hľadiska zavinenia, i keď k porušeniu povinnosti súdneho exekútora podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 došlo v dôsledku činnosti zamestnankyne exekútorského úradu, je dané zavinenie na strane disciplinárne obvineného z titulu nedbanlivosti, keď zanedbal svoj dohľad nad správnosťou a zákonnosťou činnosti jeho zamestnankyň pri výkone verejnej moci - exekučnej činnosti.

42. Rovnako disciplinárny senát konštatuje, že skutočnosť, že disciplinárne obvinený vrátil povinnému finančné prostriedky, ktoré získal v dôsledku porušenia povinnosti podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, bez ďalšieho nezbavuje disciplinárne obvineného jeho zodpovednosti za skutok, ktorý už bol spáchaný. Túto okolnosť však disciplinárny senát bral do úvahy pri posudzovaní závažnosti previnenie disciplinárne obvineného a pri ukladaní disciplinárneho opatrenia.

43. Disciplinárny senát musel posúdiť, či zavinené porušenie povinnosti § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 zo strany disciplinárne obvineného predstavuje disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku alebo závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Bral pritom do úvahy škodlivosť deliktu odvodenú od povahy porušenej povinnosti, spôsobu konania, mieru zavinenia, opakovanie a iných prirážajúcich okolností (§ 220 ods. 2 Exekučného poriadku).

44. V tomto smere je potrebné dať do pozornosti, že porušením povinnosti podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 disciplinárne obvinený zbavil povinného v exekučnom konaní jeho práva na opravný prostriedok proti výške a titulu ďalších trov exekúcie. Tento následok je potrebné považovať za závažný. Na druhej strane však nemožno opomínať ani skutočnosť, že k porušeniu povinnosti nedošlo úmyselným konaním disciplinárne obvineného (takáto skutočnosť nebola v konaní preukázaná), ale v dôsledku nedbanlivosti, a to v kontexte činnosti zamestnankyne disciplinárne obvineného, pričom tento aj nahradil škodu, ktorá povinnému v exekučnom konaní v dôsledku zisteného porušenia zákonnej povinnosti vznikla. Tieto skutočnosti viedli disciplinárny senát k záveru, že vo veci disciplinárne obvineného predstavuje zistené zavinené porušenie zákonnej povinnosti súdneho exekútora podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku.

45. S ohľadom na vyššie uvedené uznal disciplinárny senát disciplinárne obvineného za vinného v časti II. skutku vymedzeného navrhovateľom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

V.B

Výrok II (skutok I disciplinárneho návrhu)

46. Podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3); to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnutelnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľnosti a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

47. Podľa § 62 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone.

48. Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutel'ných vecí,

- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

49. Podľa § 64 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2014 spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 167 a 172).

50. Podľa § 64 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2014 spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 167 a § 172). Spôsob vykonania exekúcie určí exekútor tak, aby bol primeraný vymáhanej povinnosti a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti.

51. Podľa § 167 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností sa zriadi exekučné záložné právo zexekvovaním nehnuteľnosti zápisom zriadenia exekučného záložného práva do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov. V katastri nehnuteľností sa запиše, že nehnuteľnosť sa zexekvováva pre vymáhanú pohľadávku.

52. V bode I. návrhu vidí navrhovateľ porušenie povinností súdneho exekútora podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a doplnil aj porušenie povinnosti podľa § 64 Exekučného poriadku (bližšie nešpecifikoval znenie) v tom, že disciplinárne obvinený zriadil exekučné záložné právo na 83 nehnuteľnostiach vo vlastníctve obvineného, čo bolo v zjavnom nepomere k výške vymáhanej pohľadávky v exekučnom konaní sp. zn. EX 274/2014 (suma 925,87 € bez exekučných trov).

53. Disciplinárny senát považuje z vykonaného dokazovania exekučným spisom za nepochybné, že sa skutok uvedený v bode I. disciplinárneho návrhu stal (bod 28 tohto rozsudku) a dopustil sa ho disciplinárne obvinený. Disciplinárne obvinený skutok nepopieral. Úlohou disciplinárneho senátu tak bolo prioritne posúdiť, či tento skutok predstavuje disciplinárne previnenie, resp. závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku.

54. V súvislosti s ustanovením § 61b ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 dáva disciplinárny senát do pozornosti, že účelom tohto ustanovenia je limitovať rozsah výkonu exekúcie tak, aby bol primeraný vymáhanej pohľadávke, jej príslušenstvu a trovám exekúcie (s výnimkami upravenými zákonom). Toto ustanovenie od súdneho exekútora vyžaduje, aby pri výkone exekúcie prioritne nesiahal na majetok, ktorého hodnota neprimerane presahuje vymáhanú pohľadávku s príslušenstvom a trovami exekúcie.

55. Uvedené ustanovenie, teda ako je zrejmé z textu zákona, limituje výkon exekúcie. Pojem „výkon“ exekúcie má podľa § 62 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 presnú definíciu, ide o taxatívny výpočet spôsobov výkonu exekúcie, ktorý neumožňuje ich rozšírenie. Exekúciu teda možno vykonávať len spôsobmi uvedenými v Exekučnom poriadku. V tomto smere je potrebné uviesť, že § 63 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 neupravuje ako spôsob výkonu exekúcie zriadenie exekučného záložného práva.

56. Exekučné záložné právo a jeho zriadenie je upravené v § 167 a nasl. Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017. Z predmetného ustanovenia ako aj z povahy exekučného záložného práva je zrejmé, že toto nemá povahu výkonu exekúcie, keďže týmto úkonom nie je možné získať finančné prostriedky a uspokojiť pohľadávku veriteľa, teda oprávneného v exekučnom konaní. Exekučné záložné právo má charakter zabezpečovacieho opatrenia (zabezpečovacieho procesného úkonu), má slúžiť na zabezpečenie majetku povinného a efektívne brániť tomu, aby sa povinný v exekučnom konaní mohol zbavovať svojho majetku, a takto ukrátiť oprávnených v exekučnom konaní na ich právach.

57. Z vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že konaním popísaným navrhovateľom v bode I. jeho disciplinárneho návrhu sa disciplinárne obvinený nemohol dopustiť porušenia povinností súdneho exekútora podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, keďže táto povinnosť sa vzťahuje len na výkon exekúcie, nie na zriaďovanie exekučného záložného práva ako zabezpečovacieho opatrenia.

58. Ustanovenie § 64 Exekučného poriadku, na ktoré poukázal navrhovateľ v záverečnej reči, na rozdiel od ustanovenia § 61b ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, upravuje a limituje aj rozsah zabezpečeného majetku, teda nielen rozsah výkonu exekúcie. Povinnosť exekútora prihliadať na hodnotu vymáhanej pohľadávky nielen pri výkone exekúcie, ale aj pri zabezpečení majetku povinného, však bola do Exekučného poriadku vložená až novelou účinnou od 01.06.2014. Exekučný poriadok do tohto dátumu exekútorovi výslovne neurčoval povinnosť zohľadňovať, aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť dňa 08.04.2014, ustanovenie § 64 v znení účinnom od 01.06.2014 nemohol porušiť.

59. Z vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že konaním popísaným navrhovateľom v bode I. jeho disciplinárneho návrhu sa disciplinárne obvinený nemohol dopustiť porušenia povinností súdneho exekútora podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a § 64 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2014, keďže tieto povinnosti sa v relevantnom čase vzťahovali len na výkon exekúcie a spôsoby výkonu exekúcie, nie na zriaďovanie exekučného záložného práva ako zabezpečovacieho opatrenia.

60. Disciplinárny senát skúmal, či zistený skutok disciplinárne obvineného nepredstavuje porušenie inej zákonnej povinnosti súdneho exekútora. V tomto kontexte musí konštatovať, že neidentifikoval žiadnu platnú právnu povinnosť súdneho exekútora v čase zriadenia exekučného záložného práva, ktorá by ho pri zriadení exekučného záložného práva limitovala rozsahom vymáhanej pohľadávky spolu s príslušenstvom a trovami exekúcie.

61. S ohľadom na vyššie uvedené preto disciplinárny senát konštatuje, že skutok navrhovateľom popísaný v bode I. jeho návrhu nie je disciplinárnym previnením podľa § 220 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, a preto v tejto časti disciplinárne obvineného oslobodil.

VI.

Disciplinárne opatrenie

62. Keďže v I. výroku tohto rozhodnutia uznal disciplinárny senát disciplinárne obvineného zo spáchania disciplinárneho deliktu podľa § 220 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku porušením povinnosti podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, bolo jeho úlohou rozhodnúť aj o uložení disciplinárneho opatrenia. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia postupoval disciplinárny senát podľa § 221 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.11.2021, teda s ohľadom na moment spáchania skutku (teda od 14.11.2014 do 29.12.2020), pričom nebral do úvahy neskoršiu právnu úpravu, ktorá bola pre disciplinárne obvineného nevýhodnejšia (§ 221 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.12.2021).

63. Podľa § 221 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.11.2021 (a v nezmenenom znení aj v čase spáchania skutku) možno za disciplinárne previnenie uložiť disciplinárne opatrenie a) pokarhanie, b) písomné pokarhanie, c) peňažnú pokutu až do sumy 330 eur.

64. Disciplinárny senát zobral ako prítiažujúcu okolnosť do úvahy zásadnú závažnosť následku, ktorý disciplinárne obvinený spôsobil (odňatie opravného prostriedku povinnému vo vzťahu k výške ďalších trov exekúcie), ale zohľadnil aj skutočnosť na prospech disciplinárne obvineného, a teda, že disciplinárne previnenie bolo spáchané z nedbanlivosti a disciplinárne obvinený iniciatívne vrátil finančnú čiastku, o ktorú sa v dôsledku disciplinárneho deliktu obohatil. Preto usúdil, že je potrebné

pristúpiť síce k prísnejšej sankcii (k peňažnej pokute), avšak nie v jej maximálnej výške. Disciplinárne obvinenému preto uložil disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.11.2021, a teda peňažnú pokutu vo výške 200,- eur.

65. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 5:0 (§ 35 ods. 2 DSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.